

Občasník

Časopis žiakov Základnej školy s materskou školou
Lakšárska Nová Ves

Jún 2018

Milí čitatelia,

po roku sa opäť školský časopis Občasník uchádza o vašu priazeň s prehľadom najzaujímavejších akcií, ktoré sa už tradične na našej škole uskutočnili.

Opäť sa podarilo nájsť veľa

pisateľov, ktorí radi a možno aj neradi píšú, ale ich príspevky sa dostali na stránky nášho Občasníka.

A teší nás, že máme veľa šikovných žiakov, o ktorých možno písať. Sú to talentovaní muzikanti, recitátori, športovci, účastníci olympiád, speváci, žiaci hudobno-dramatického krúžku, ktorí sa podieľali na príprave kultúrnych programov. A hoci sme škola pomerne malá, činnosť máme pestrú.

No veď čítajte, a zistíte, že o kom nepíšeme, ako by ani nebol☺

Prázdninové hry

Dňa 29.8.2017 sa opäť na školskom dvore konali prázdninové hry za účasti hostí z družobných obcí v Rakúsku i Českej republike. Počasie prialo, ľudí bola kopa, náladu zvyšovala hudba z reproduktorov.

Bola to akcia najmä pre deti s kopou zaujímavých atrakcií, ale na svoje si prišli aj ich rodičia pri dobrom občerstvení, ktoré pripravil Obecný úrad v Lakšárskej Novej Vsi.

Všetko sa to začalo o 14.00 hod. a hry mali netradičnú formu, boli ozajstnými hrami. Deti museli súťažiť v rôznych disciplínach, ak mali dostatok žetónov, išli si ich zameniť do obchodu, v ktorom si vyberali rôzne hračky, sladkosti, športové potreby, spoločenské hry... Niektorí súťažiaci si najskôr boli obzrieť obchod a hlavne veci, aby vedeli, koľko žetónov budú potrebovať. Deti sa predbiehali, len aby sa im vyhliadnutá vec dostala. Týmto spôsobom boli všetci zapojení do športových súťaží, ale boli tam aj tvorivé dielne, v ktorých sa vyrábali výrobky – lampióny a vyrábali ich spolu s pani učiteľkami z miestnej materskej školy.

Radosti nebolo konca-kraja, hudba vyhrávala, deti tancovali, lenže večer sa neskutočným tempom priblížil a bolo po radosti. Snáď o rok bude ešte veselšie.

Justína Matalíková, 7. roč.

Šarkaniáda

Tak ako po minulé roky, aj tento rok si mohli žiaci prvého stupňa preveriť svoje majstrovstvo v púšťaní šarkanov na lúke za školou. Konala sa totiž tradičná jesenná zábava – šarkaniáda 2017.

V piatok 6.10.2017 si žiaci do školy v taškách okrem učebníc priniesli aj papierové, či látkové šarkany. Počasie im prialo, vietor silno fúkal, a tak dostať šarkany do vzduchu nebol pre nikoho žiaden kumšt. Rôznofarebné draky ozdobovali jesennú oblohu a prinášali deťom radosť.

Napriek „malej“ nehode s neposlušným šarkanom, ktorý od radosti, že letí, spôsobil výpadok elektrického prúdu v škole a na celej ulici, sa púšťanie šarkanov aj túto jeseň vydarilo.

Eva Gachová

Jeseň

Listy listom šepkajú
prišla jeseň už je tu.
Les je krásny v jeseni,
i keď nie je zelený.

Naša pani jeseň vlasatá,
farbí listy do zlata.
Stromom vlasy zafarbila,
a pri tom sa pobavila.

Jemný dáždik klope na hríbiky,
a vietor rozhojdá všetky konáriky.
Zbiera stromom listy,
Konáre im čistí.

Šarkan s vetrom lieta,
až na koniec sveta.
Zajko dupe po lese,
to je radosť z jesene.

Daniel Valla, 5. roč.

Záhradkárska výstava

Dňa 15. októbra, v krásnu slnečnú nedeľu, sa už tradične konala záhradkárska výstava pod názvom „Z plodov jesene 2017“.

V kultúrnom dome sa zišlo veľa ľudí, aby spoločne oslávili sviatok venovaný všetkým šikovným záhradkárom a ich práci. V úvode nás i všetkých pozvaných hostí svojím príhovorom privítal Ing. Ján Pechmann. Potom sa už začal kultúrny program žiakov materskej a základnej školy. Všetci hostia nadšene tleskali básničkám, pesničkám, tančekom i divadielku, ktoré si pre nich deti nacvičili. V programe vystúpil i detský spevácky zbor Lakšárske slniečka.

Po kultúrnom programe sme sa všetci presunuli do vedľajšej miestnosti, kde boli vystavené rôzne druhy ovocia a zeleniny, poľovnícke trofeje, rôzne druhy húb, či zaváraných výrobkov. Všetku túto úrodu posvätil lakšársky kňaz, Mgr. Ladislav Labo. Výstavu doplnili i výtvary detí – výkresy s témou jesene či strašidlá z dyní a iných prírodnín, ktoré v jesennom období nájdeme všade okolo nás. Šikovné lakšárske gazdiné nám pripravili všakovaké dobroty zo zemiakov na sladký i slaný spôsob. Poľovníci zasa hosťom pripravili skvelý guláš.

Poobedie sme strávili v dobrej nálade a už sa tešíme na budúcu výstavu ovocia a zeleniny.

Aneta Vallová, 7. trieda

Naše šikuly pri aranžovaní

Túto krásu vytvorili naše žiačky

Výročie obce Lakšárska Nová Ves

Bola som pozvaná na výročie obce Lakšárskej Novej Vsi od našej pani učiteľky, ktorá ma oslovila, aby som sa zúčastnila v kroji na oslavách 625. výročia prvej písomnej zmienky o obci. S radosťou som to prijala.

Bol krásny slnečný deň, bola sobota, ale nebola len taká nejaká, bola výnimočná. Od rána som sa už veľmi tešila. Obliekanie bola celkom zábava, zoradiť všetky tie sukne, správne ešte k tomu doladiť rôzne mašličky a nakoniec vrkoč s červenou mašličkou, samozrejme, nemohol chýbať. Keď som mala doladený aj ten posledný detail, mohli sme vyraziť. So sebou som si na podporu zobrala maminu a sestru. Všetko to začalo svätou omšou v nádhernom kostole, v ktorom som mala niest' dary. Keď si všetci ľudia v laviciach posadali, spevácky zbor začal spievať nábožné piesne. Ja aj s mojimi spolužiakmi sme boli pripravení, po dvojiciach sme odniesli dary kňazovi. Po svätej omši sme išli v sprievode farára, za nami muzikanti a potom ostatní ľudia. Presunuli sme sa k hasičskej zbrojnici, kde traja kňazi posvätili hasičskú zbrojnicu, autá a aj hasičov. Neskôr sprievod pokračoval cez dedinu do miestneho kultúrneho domu, kde sme si spolu so spolužiakmi a inými žiakmi školy pripravili malé vystúpenie a scény pre rodičov, obyvateľov obce a hostí.

Po programe vo vedľajšej miestnosti bolo pre všetkých pripravené občerstvenie s vystúpením búranských muzikantov a samozrejme, aj rôzne panely s fotkami z výletov zo školy, na ktoré sme si s radosťou pospomínali a taktiež aj z aktivít obce, z ktorých som sa dozvedela veľa nových informácií. Takto som sa s vami podelila, ako som prežila nádherný deň.

Terézia Grancová, 7. roč.

Odnášanie darov pri bohoslužbe

Pohár starostky obce Lakšárska Nová Ves

Trinásteho v piatok je vždy dňom pre poverčivých. Nebolo tomu tak na našej základnej škole, pretože väčšina žiakov sa rozhodla súťažiť v rôznych športových disciplínach o pohár starostky obce aj napriek tomu, pre niektorých hroznému, dátumu.

V minulom školskom roku sa nám dlho nedarilo uskutočniť tento deň pre nepriaznivé počasie. A tak sme to zobrali pekne od kraja, súťažilo sa 13. októbra. Všetky triedy boli nastúpené na školskom dvore a zastúpené vo všetkých disciplínach. Každá veková kategória absolvovala súťaže primerané veku. Veľkú radosť mali prvostupniari, pretože vyučujúce pre nich povymýšľali všakovaké zábavné hry: skákanie vo vreci, skákanie vo dvojiciach, hod na cieľ, skok do diaľky, florbalový slalom, ale ich starší spolužiaci už ťažšie dobývali méty, lebo kopali na malú bránu, kde sa lepšie darilo dievčatám ako chlapcom. Niektoré mali aj 4 zásahy z piatich. Určite ešte náročnejší bol štafetový beh, niektorí len-len že dobehli. Bola aj tradičná disciplína skok do diaľky a hod guľou. Už bolo ako bolo, všetci sa snažili dosiahnuť čo najlepšie výsledky, lebo nasledovala sladká odmena od pani starostky. Pani starostka bola účastná týchto hier od otvorenia, ktoré jej prináležalo, až do úspešného ukončenia.

Po mnohých rokoch sa víťazom tejto akcie nestali deviataci, ale prekvapili nás žiaci ôsmeho ročníka a pohár tento školský rok zdobí ich triedu. K peknému výsledku ôsmakom srdečne blahoželáme a nech víťazstvo potvrdia aj v ďalšom školskom roku!

Vlasta Kubincová

Športové zápolenie o „Pohár starostky obce“

Medzinárodný deň školských knižníc

Deň 23. október sa do histórie našej školy zapíše ako sviatok, lebo sme si pripomenuli Medzinárodný deň školských knižníc, ktorý niesol názov: Deň Milana Rastislava Štefánika.

Začalo sa to celkom bežne, všetci sme sa zišli na jednom mieste – v IKT učebni. Boli tam žiaci celého druhého stupňa a nechýbali ani učiteľky. Program a aktivity tohto dňa nám predstavila pani učiteľka Kubincová. Potom sa ujal slova pán Vilém, rodič jedného žiaka, ktorý nám pripravil zaujímavý výklad o živote, diele a najmä práci M. R. Štefánika. Svoje slovo doplnil aj zaujímavou prezentáciou. Po ňom nasledoval ešte životopisný film o tejto osobnosti, ktorý tiež slovne doplnila pani učiteľka dejepisu Mgr. Stanovská. Po úvodnej prednáške a filme sme sa rozišli do svojich tried, kde sme pracovali na aktivitách podľa vopred pripraveného plánu:

- piatáci pracovali s mapou a snažila sa na mapu vyznačiť všetky dôležité miesta vo svete, kde pracoval M. R. Štefánik
- šiestaci spracovali tému Štefánik – vynálezca a vznikla z toho dobrá pomôcka do triedy
- siedmaci dostali za úlohu zachytiť Štefánikovu vedeckú prácu v oblasti astronómie, práca sa tiež podarila
- ôsmaci urobili 3D Mohylu na Bradle, ktorá tiež zdobí ich triedu
- deviataci asi prekvapili najviac, lebo okrem predpísaného článku do školského časopisu, vytvorili až 3 básne, ktoré na prezentácii pred všetkými žiakmi a učiteľmi zožali úspech.

Pekný deň za nami, zvykne sa povedať, ale naozaj to bol zaujímavý a podnetný deň, a samozrejme, ktorého žiaka by nepotešila škola, keď sa vyučovanie koná iným spôsobom.

Adriana Balázová, 9. ročník

Aktivity v triedach

Šiestaci pri prezentácii

Náš generál

Za náš národ hrdo stál,
vždy sa všetkých hrdo zastával.
Zomrel veľmi tragicky,
v našich srdciach ostane navždycky.

Vo Francúzsku úspech mal,
Masarykovi rád pomáhal.
Na Mont Blanc sa vždy rád vráti,
choroba ho neodradí.

Bol to hrdý bojovník,
generál a dôstojník.
V mladom veku bol kúzelník,
jeho kúzla neznal nik.

Na Bradle má pomník veľký,
vždy mal o ňom každý zmienky.
Bol to veľký cestovateľ,
na Tahiti nezanevrel.

Suveníry zbieral rád,
mal ich celý rad.
Na vyznamenania sa veľmi snažil
všetky si ich strašne vážil.

V Taliansku snúbenicu mal,
veľmi ju aj miloval.
Občianstvo mal francúzske,
ale srdce navždy slovenské.

Je to náš Štefánik,
nezabudne naňho nik.

Jakub Kovár, 9. roč.

Košarišský rodák

Štefánik v Košariskách sa narodil,
s rodičmi tam šťastne žil.
Ich domček dodnes pyšne stojí,
porozprávam vám o ňom, milí moji.

Základné vzdelanie mu otec Pavol dal,
do Prahy však na univerzitu odcestoval.
Bol letec, astronóm a generál francúzskej armády,
tiež bol ministrom vojny česko-slovenskej vlády.

Na Mont Blanc s teleskopom vystúpil,
skúšku zdravia tam podstúpil.
Na Tahiti Štefánik pricestoval
a hviezdy s nadšením pozoroval.

Zomrel pri leteckej havárii,
pomník má v Ivanke pri Dunaji.
Prečo havaroval, nie je doteraz známe,
veľa teórií o jeho smrti máme.

Tento deň patrí Štefánikovi, nášmu rodákovi,
uctievajte si ho aj vy!
Obetoval pre Slovákov celý život,
navždy v našich myšliach zostane, slávny pilot.

Barbora Drinková, 9. roč.

Piatačky pri svojej aktivite

Imatrikulácia

Dňa 23.10.2017 sa uskutočnila slávnostná imatrikulácia prvákov. Naši malí veselí škriatkovia z rozprávky sa ocitli v školskom prostredí.

Úspešne zvládli všetky úlohy z mestečka Písmenkovo, Počítankovo, Spievankovo, Hopkovo a Čítankovo, pri ktorých detí sprevádzala víla Kvetinka a jej pomocníčky princezná Ruženka a princezná Fialka. Rodičom a prítomným deti ukázali, čo sa už v škole naučili. Šikovných a múdrych škriatkov preto víla čarovnou kvetinkou premenila na žiakov základnej školy. Žiaci – prváci zložili slávnostný sľub:

„Sľubujem Vám, že na hodinách vždy pozor dám.

Do školy pripravím sa riadne a desiatu zjem každopádne.

Písmenká budem písať perom a otočím ich správnym smerom.

Pravidlá slušného správania dodržiám rád a budem s každým dobrý kamarát.“

Do školského rádu prvákov sa zapísali: Alexandra Balážová, Tomáš Cigánek, Sebastián Furucz, Laura Lakatošová, Damian Malík, Terézia Škodová, Karolína Velická, Róbert Winkler a Timotej Zaviš.

Všetkým prajeme veľa úspechov v škole a školskom roku 2017/2018.

Mgr. Bronislava Ovečková

Imatrikulácia za účasti rodičov

Víla Kvetinka a jej pomocníčky princezná Ruženka a princezná Fialka

Lampiónový sprievod

V piatok 3. novembra, tesne po jesenných prázdninách, sa konal v Lakšárskej Novej Vsi už 4-krát lampiónový sprievod. Bolo tam veľa ľudí – dospelých aj detí. Každý sa tam zabavil.

Začalo sa to na školskom dvore, kde ľudia prichádzali už pred piatou. Už vtedy ich tam bolo ako maku. Najprv o 17:00 išiel sprievod dolu dedinou po Lakšároch. Skoro každý mal aj lampión. My z 8. triedy sme dostali reflexné vesty, aby sme zastavovali autá, keď sme prechádzali cez cestu. Počas sprievodu sa všetci rozprávali, prechádzali a mali radosť. Chodilo sa asi pol hodiny. Potom sa išlo späť na školský dvor, kde v altánku podávali pani učiteľky čaj, a pri ohnisku sa mohlo opekať. Každý si po ceste cez Lakšáre sadol k ohňu a dal si teplý čaj. Deti sa tam hrali a dospelí sa rozprávali. Tiež tam bolo aj veľa učiteľov.

Celé to trvalo asi do 20:00. Bolo tam veľmi dobre, vyhrávala hudba, každý nakoniec išiel domov s dobrou náladou.

Martin Klempa, 8. roč.

Účastníci lampiónového sprievodu

Sprievod obcou

Výchovný koncert

Dňa 13. novembra 2017 k nám do základnej školy dorazili otec s päťročným synom Jakubom. Sú to hudobníci, ktorí hrajú na ľudové nástroje. Nepredbiehajte však.

Počas tretej hodiny sme sa všetci na koncert tešili. Počítali sme každú minútu do konca hodiny a netrpezlivo sme počúvali, či náhodou už nezvoní. Hurá, dočkali sme sa! Okolo 10:40 hod. sa všetci žiaci, či už prváci alebo deviataci, presunuli do telocvične. Pohodlne sme sa s pani učiteľkami a s páňmi učiteľmi usadili a koncert sa začal.

Najprv sa nám predstavili, povedali pár slov na začiatok a začala sa zábava. Tento koncert bol zameraný na ľudové nástroje a remeslá, ktorými si ľudia v minulosti zarábali. Mali v tej dobe veľa práce na poliach alebo s deťmi. Aj tento pán sa nám pochválil, že s manželkou majú osem detí a každé z nich hrá na nejaký hudobný nástroj. Najmladší je päťročný Jakub, ktorý už vie hrať na hudobných nástrojoch. Otec aj syn mali oblečené kroje. Predstavili nám píšťale, ktoré sme hneď spoznali. Dozvedeli sme sa, že píšťala môže mať päť dierok alebo len jednu. Pohybmi prstov vydáva rôzne vysoké tóny. Ďalej už poznáme časti huslí a heligónky. Vždy nám o hudobnom nástroji niečo prezradili, spýtali sa nás, či niečo vieme a zaspievali sme si rytmické piesne. Menší žiaci sa v spievaní priam prekrikovali. Najviac ich bavilo spievať pieseň o jabĺčku s názvom Červené jabĺčko v oblôčku mám. Zaujímavým nástrojom je drumbl'a. Je to vlastne kovový rám, ktorý sa vkladá do úst a prstom sa menia tóny, ktoré drumbl'a vydáva. Ninera je tiež pekný a pre nás neznámy nástroj. Na boku ninery sa nachádza páka, ktorou sa musí točiť. Zvuk sa ladí klávesmi, ktoré treba stláčať ako na klavíri. Je to naozaj pekný nástroj a je veľká škoda, že sa vo svete málo používa. Rytmus udáva hlinená nádoba s kožou na hrdle džbán a palicou uprostred. Chlapec Jakub nám ukázal, ako sa dá pomocou hudobného nástroja napodobniť zvuk kukučky alebo hlasné húkanie sovy. Jeho otec si medzi tým pripravil veľkú fujaru. Tento dlhý nástroj pozná asi každý, ale nevie, že vzory sa na ňom ručne vypaľujú. Na veľkom drevenom stojane viseli zvony rôznej veľkosti. Takéto zvony sa dávali kozám, ovciam alebo kravám na krk, aby sa nestratili. Spomenula som si na situáciu, keď prechádzam okolo oviec a na prázdniny u starej mamy.

Najkrajšie bolo pre mňa vystúpenie práve to záverečné. Gajdy. Síce sa vyrábajú z kozej alebo hovädzej kože, ale pôžitok pre uši stojí za to. Obdivujem každého, kto vie hrať na nejaký hudobný nástroj. Z vlastnej skúsenosti viem, že hrať na nástroj je veľmi náročné. Tento koncert už na základnej škole nezažijem, ale nenahnevala by som sa, keby prišli aj na strednú.

Barbora Drinková, 9. roč.

Žiaci sa zapojili do programu

Umelci – otec a syn

Vystúpenie pre dôchodcov

Skončil sa mesiac október, ktorý je venovaný starším ľuďom. Naša obec si pripravila menšie posedenie pre seniorov nad 70 rokov. Pozvali aj deti zo základnej školy, aby im stretnutie spríjemnili svojím vystúpením.

Posedenie sa začalo 15.11.2017 o 13:00 hod. tým, že pani starostka Ing. Oľga Procházková predniesla príhovor. Po privítaní začali deti svoj program, ktorým vyjadrili úctu našim dedkom a babičkám a dali im najavo, že na nich nezabúdame. Adamko Vilem a Sárka Trimaiová zarecitovali básne, ktoré sami vymysleli. Viktória Kürthyová zahrala na saxofóne 2 ľudové piesne „Slovenské mamičky“ a „Záhorskú dzezdzinú“ a skladbu z filmu Vtedy na západe. Helenka Jurdáková zaspievala pieseň „Vretienko mi padá“ a deti z hudobno-dramatického krúžku zahrali divadelné predstavenie podľa rozprávky „Mrázik“.

Po vtipnom divadielku nám aj seniorom priniesli menšie občerstvenie. Posilnili sme sa, poďakovali a odišli domov s dobrým pocitom. A myslím, že nezabudnuteľný zážitok mali aj seniori z našej obce.

Aneta Vallová, 7. roč.

Žiaci pri príprave na vystúpenie

Viktória pri hre na saxafón

Šachový turnaj

Dňa 15.11 sa uskutočnil okresný šachový turnaj žiakov stredných a základných škôl v Senici. Na turnaj dorazilo osem chalanov a päť dievčat zo základných škôl, zo stredných škôl dorazilo sedem chalanov a jedno dievča.

Na turnaji bola vynikajúca atmosféra. Všetci zúčastnení chceli vyhrať čo najviac zápasov. Chalani odohrali osem kôl a hralo sa spôsobom „každý s každým“. Dievčatá hrali iba päť kôl a hrali tiež takým istým spôsobom. Za našu školu sme boli hrať dvaja chalani – Samuel Velický, 8. roč., Krištof Višvader, 3. roč., a jedno dievča – Viktória Kürthyová, 8. roč. Naša škola sa umiestnila na peknom a zaslúženom druhom mieste s počtom vyhraných zápasov sedem.

Po zápase nás už iba tréner pán Nemečkay pozval na obed a mohli sme ísť spokojne domov.

Samuel Velický, 8. roč.

Prišiel Mikuláš

Tento rok sa dostavil Mikuláš medzi deti z Lakšárskej Novej Vsi o niekoľko dní skôr. Jednoducho to tak vyšlo, ale prišiel veľkolepo.

Mikuláš aj so svojím sprievodom prišiel na námestie už 2.12. a na koni! To bola paráda! A hneď sa ujal svojho remesla. Najskôr vyzval malé deti z miestnej MŠ, aby mu predviedli program, ktorý si nacvičili s pani učiteľkami. Program mali dobre pripravený, pestrý a darčeky od Mikuláša si zaslúžili. Po nich nasledovali mladší žiaci zo ZŠ s paletou piesní a básní a napokon vystúpili Slniečka s množstvom vianočných piesní. Celý program sa ukončil krátko po zotmení, keď Mikuláš s deťmi spoločne rozsvietili vianočný stromček.

Atmosfére na námestí bola opäť kúzelná, lebo súčasťou Mikulášskej akcie boli aj vianočné trhy, kde pani učiteľky ponúkali výrobky, ktoré zhotovili žiaci, resp. sponzori, teda rodičia.

Na záver treba spomenúť, že ani teraz nechýbali čertovsky dobré cigánske pečienky a pekelne horúce nápoje, o ktoré bol veľký záujem, veď zima bola riadna, fúkal nepríjemný severák, ale aj tak prišli mnohí ľudia z celej dediny a okolia.

Podujatie sa vydarilo a ďakujeme všetkým organizátorom, sponzorom a zúčastneným a tešíme sa nabudúce!

Vlasta Kubincová

Mikuláš v škole

Príd', Mikuláš

Príd', Mikuláš, príď aj k nám,
nemusíš však chodiť sám.
Vezmi si aj priateľov,
privíta vás celý dom!

Padá sniežik, vietor fúka,
Mikuláš nám dary núka.
Pod'ťe, deti, detičky,
rozbaľte si balíčky.

Kto poslúchal mamku, ocka,
na každého darček počká.
Kto bol samá nezbeda,
tomu beda, prebeda.

Upratili sme si všetko,
čakáme ťa, milý dedko.
Čakáme ťa, Mikuláš,
kedy sa k nám zatúlaš.

Veríme, že v tvojej skrýši,
niečo dobré pre nás zvýši.
Už sme všetci zvedaví,
či sa tvoj koč zastaví.

Pod okienkom zvečera,
ktosi ťuká – nazerá.
Biela brada až po pás,
jaj, veď je to Mikuláš!

Sabína Malíková, 7. roč.

Vianoce

Vianoce sú krásne sviatky,
prídu k nám aj babky.
Užijeme si to všetci spolu,
každý z rodiny hrá svoju rolu.

Deti každá sladkosť láka,
nakŕmia aj snehuliaka.
Večer všetci u stola,
spoločne sa pomodlia.

Nechýba ani perinbaba,
každá rodina má Vianoce rada.

Euboslav Malík, 8. roč.

Vianoce

Na stole je ryba,
ale niečo ešte chýba.
Zemiakový šalát k tomu,
každý ide do nášho domu.

V lese pekný stromček stojí,
tisíc hviezd sa pri ňom rojí.
Taký stromček je ten pravý,
pri ňom bude každý zdravý.

Už sme všetci pokope,
Ježiško nám zaklope.
Darčeky sú pod stromom
a nové auto pred domom.

Pod'akovať Ježiškovi musím,
pozerá sa na mňa z neba tuším.
Celá rodina sme zase šťastná,
atmosféra je veľmi krásna.

Martin Klempa, 8. roč.

Adventný koncert

Pred Vianocami sa často konajú výchovné koncerty. Bolo tomu tak aj na našej škole, prišli medzi nás naši známi umelci – doktor Berger a sólistka opery Národného divadla v Brne – Mgr. Dagmar Žaludková, lenže neprišli do školy, ale do kostola.

Pripravili si pre nás kopu piesní a aj zaujímavé sprievodné slovo, ktoré sa zväčša týkalo histórie. Koncert mal nádhernú atmosféru, lebo sa uskutočnil v miestnom kostole. Len čo sme sa usadili do studených lavíc kostola, všetko sa začalo. Jedna pieseň krajšia ako druhá. Objavila sa aj pieseň od Johna Lennona Mary Christmas. A tu som si zapamätal, ako pán Berger mal neprijemnosť s jedným farárom na Záhori, keď nechcel povoliť, aby sa táto pieseň spievala v kostole. Prečo? Lebo vraj Lennon bol hriešnik. Hneď dostal otázku: Kto nie je hriešnikom? Jednoducho pieseň sa hrala nedopatrením a hrala a spievala sa aj v našom kostole. Všetkým sa veľmi páčila. Umelci do svojho koncertu zapojili aj žiakov, predovšetkým menší žiaci boli ochotní spolupracovať, a tak si spoločne zaspievali napr. Búvaj, dieťa krásne, Tichá noc...

Po odznení piesne Tichá noc sa náš koncert skončil, čo bolo aj dobré, lebo v kostole bola riadna zima, ale na druhej strane taký koncert v kostole bol určite výnimočný a radi sme sa ho zúčastnili.

Luboslav Malík, 8. ročník

Vianoce

Vianoce sú pre nás všetko,
vítame ťa, milý dedko.
Či už je zima, či je mráz,
vždy sa o nás postaráš.

Darčeky nám nanosíš
a úsmev k tomu vykúziš.
O tom sú Vianoce,
stromček sa ligoce.

Matej Kráľovič, 8. roč.

Novoročný vinš

Nový rok sa opäť blíži,
cestu mu nik neprekříži.
Po kope bude celá rodina,
každý si dá pohár vína.

Vonku robia ohňostroje,
kto má lepší? To sú boje!
Nový rok si v zdraví užívajte,
a predsavzatie si opäť dajte!

Luboslav Malík, 8. roč.

Vianočná akadémia 2017

Detský karneval

Karneval sa uskutočnil dňa 3.2.2018 o 14.30 hod. v miestnom kultúrnom dome.

V tomto roku až tak veľa detí neprišlo, bolo len 60 masiek, ale zábava bola aj tak skvelá. Každá maska hneď po príchode dostala číslo, ja som mala číslo 17. V sále bola celkom dobrá spoločnosť – princezné, rytieri, lesník, čarodejníca, šašo, morské panny, múmia, upíri... ale nechýbali ani rôzne zvieratká: slimák, opička, mačky, lienka a mnoho iných, možno aj neindifikovateľných masiek. Podstatné bolo, že sa všetci veľmi dobre bavili, lebo pani učiteľky z materskej školy pripravili zaujímavý program a DJ Drinka sa postaral o dobrú hudbu. Ako vždy ani teraz nechýbala tombola a veľa rôznych cien. Atmosféru dotvoril aj bufet s kopou rôznych dobrôt, ale aj menších hračiek.

Výborná nálada vydržala až dokonca, ani sa nechcelo ísť domov, veď sa bavili všetky masky, ale aj niektorí rodičia a starí rodičia.

Veronika Kolajová, 7. roč.

Lyžiarsky výcvik

Dňa 4.2. sa žiaci našej školy vybrali na lyžiarsky výcvik v sprievode pána učiteľa Mgr. Michalicu. Ráno o 9:30 hod. prišiel autobus, do ktorého sme naložili kufre, niektorí aj lodné, rozlúčili sa s rodinou a vyrazili naučiť sa lyžovať a spoznať nových ľudí. Cestou pribudli aj žiaci z Jablonice a Sobotišt'a. Všetkých žiakov bolo celkom 33.

Pred nami bola dlhá cesta až do Ždiaru. Trvala skoro 7 hodín. Dočasným domovom sa nám stal hotel Magura, okolo ktorého bolo veľa snehu. Povyberali sme kufre, porozdeľovali na izby, dostali kľúče a povybaľovali sa. Za krátky čas nás čakala večera, na ktorej sa nám predstavil majiteľ hotela. Po ňom je pomenovaná aj dolina – Monkova dolina. Po večeri nám páni učitelia povedali pravidlá a pokyny. Na ďalší deň po raňajkách sme sa po prvý raz postavili na lyže. Už len samé obúvanie lyží bolo pre nás ťažké a nevedeli sme si predstaviť, ako sa z nás môžu stať lyžiari. Vôbec sa nám to nedarilo a stále sme padali ako hrušky. No to sme netušili, čo sa stane na ďalší deň. Ráno sme sa vybrali na Strednicu, kde nebol taký malý svah ako pred hotelom. Všetci boli z toho vylakaní. Ale asi po hodine sa všetci spokojne lyžovali a nevedeli si predstaviť, ako sa im to mohlo zdať ťažké. No pán učiteľ nás prekvapil a išli sme na veľmi strmý svah. Určite na ňom každý aspoň trikrát spadol. No, ale užívali sme si to, pretože bol rýchly. Nepredstavovala som si, že sa naučím za 2 dni lyžovať. Ďalšie dni sme sa lyžovali, chodili na prechádzky a spolu sa zabávali rôznymi spoločenskými hrami. Až kým nenastal dátum 9.2., keď sme sa museli vrátiť domov.

Pred nami bola dlhá cesta späť a všetkým bolo ľúto, že nemôžeme zostať dlhšie. Ale zase sme sa tešili za našimi rodinami. Cestou naspäť sme sa zastavili na Štrbskom Plese, odkiaľ po prvý raz na Slovensku vysiela farebná televízia. Kúpili sme si aj suveníry a korbáčiky. Na lyžiarsky výcvik máme dobré spomienky a ďakujeme pánovi učiteľovi, že mal s nami pevné nervy.

Aneta Vallová, 7. roč.

Účastníci lyžiarskeho výcviku

Sút'áž vo florbale

Dňa 21.2.2018 sme sa zúčastnili súťaže vo florbale dievčatá. Zúčastnili sa L. Jurášová, K. Matalíková, A. Mlynarčíková, V. Burdová, B. Drinková, A. Balážová a ja.

Turnaj sa konal v Senici. Celkovo prišlo 8 družstiev. Zo začiatku sa nám veľmi darilo. Bez stresu sme porazili prvé mužstvo 2:1. To nám umožnilo postup do štvrtfinále. Začalo sa hrať. Hrali sme 2 zápasy. Síce sme ich prehrali, no obsadili sme krásne 4. miesto z ôsmich.

Potešilo nás, i keď sme mohli byť lepšie. Nevadí, na budúci rok to tam pôjdeme vyhrať !

Justína Matalíková, 7. roč.

Hurbanov pamätník

V stredu – 21.2.2018 sa v školskej knižnici konal ďalší ročník recitačnej súťaže – Hurbanov pamätník.

Zo žiakov 1. stupňa najväčší záujem o prednes poézie a prózy mali druháčikovia, ktorí mali najväčšie zastúpenie. Súťažiaci boli rozdelení do troch vekových kategórií a v každej mohol zvíťaziť a zároveň postúpiť do obvodného kola len jeden súťažiaci. Všetky kategórie sa nám nepodarilo obsadiť, najmä pre slabú účasť žiakov 2. stupňa, a tak porota zostavená z učiteliek slovenského jazyka, vybrala do obvodného kola nasledovných žiakov:

Adam Vilem, 4. roč.

Sabina Vilémová, 5. roč.

Viktória Kürthyová, 8. roč.

V obvodnom kole Hurbanovho pamätníka, ktoré sa konalo v Kútoch, sa v silnom zastúpení (35 recitátorov) podarilo umiestniť len Adamovi Vilemovi, ktorý v prvej vekovej kategórii obsadil 3. miesto. Tešíme sa z jeho úspechu.

Vlasta Kubincová

Odovzdávanie cien

Recitátori počas súťaže

Borinkin sláviček

Aj táto spevácka súťaž má už v našej škole svoje miesto a 15.3. sa konala po druhýkrát.

Záujem o interpretáciu ľudových piesní bol na prekvapenie veľký, a tento raz zvlášť u žiakov 2. stupňa. Súťažilo sa v sólo speve i v duetách. A porota pod vedením Mgr. Z. Vilémovej rozhodla, kto bude školu reprezentovať na tejto súťaži v Šaštíne:

- **sólo spev:** 1. Patrícia Gachová, 6. roč. (Predsa su ja dcéra)
2. Šimon Dojčan, 6. roč. (Cesta do Kútú)
3. Sabina Vilémová, 5. roč. (Vydala ma mamka)
Aneta Mlynarčíková, 8. roč. (Ptali sa maměnka)
- **duet:** Aneta Mlynarčíková, Sabina Vilémová, (Na Vracovském kostelíčku)
Patrícia Gachová, Šimon Dojčan (Mamko Vám)

Vo vyššom kole Borinkinho slávička v Šaštíne sa v sólo speve v 3. vekovej kategórii umiestnila:

Aneta Mlynarčíková – 1. miesto

Patrícia Gachová – 2. miesto.

V duete Aneta Mlynarčíková a Sabina Vilémová obsadili krásne 1. miesto.

Všetkým srdečne blahoželáme a ďakujeme za peknú reprezentáciu školy.

Vlasta Kubincová

Reprezentanti školy vo vyššom kole súťaže

Monitor - Testovanie žiakov 9. ročníka

V tomto školskom roku sa celoslovenského testovania žiakov 9. ročníkov alebo monitoru zúčastnilo spolu 6 žiakov – deviatakov. Je to pre našich žiakov prvá vážnejšia skúška v živote, okrem toho, že ovplyvní ich umiestnenie na stredné školy, ide aj o celkovú prestíž školy. Spomedzi 15 škôl v okrese Senica obsadila naša škola pekné 7. miesto.

A o tom, že situácia počas monitoru nebýva jednoduchá, hovorí aj báseň jedného zo zúčastnených.

Monitor 2018

21.3. bol náš monitor,
mal som z toho veľa nočných môr.
Čas plynul a ja veľké stresy,
veľa šťastia, želali sme si.

Škola je naša,
učiteľky nás celý rok strašia.
Musíme sa veľmi snažiť,
testy nás budú ťažiť.

Učíme sa, učíme,
hlávky naše mučíme.

Aj keď sme si v triede všetci rovní,
musíme sa modliť, aby bol test dobrý.

Po matike prestávka,
ach, slovika bola na draka!
Píšeme na prvý jarný deň,
sedím tam ako nejaký peň.

Po slovike idem domov,
aj tam stresy, že koľko bude bodov.
Tak končím, budem dúfať,
a idem si konečne pospať.

Adrián Danihel, 9. roč

28. marec v našej škole

Dnes, 28. marca, sme mali v škole dôvod na dvojnásobnú oslavu.

Cez prvé dve vyučovacie hodiny sme si rôznymi aktivitami pripomenuli 190. výročie narodenia spisovateľa Pavla Dobšinského, veľikána slovenskej literatúry. Žiaci si pri tejto príležitosti najskôr vypočuli rozhlasovú reláciu v podaní žiačok 9. ročníka A. Barešovej a B. Drinkovej. Potom sa už v jednotlivých triedach venovali rôznym aktivitám – reťazovému čítaniu, tvoreniu leporela, komiksu, písaniu básní, článkov do školského časopisu a nacvičovaniu divadielka a programu.

Neskôr sa celá škola presunula do telocvične, kde sa konala slávnostná akadémia ku Dňu učiteľov, ktorú so žiakmi pripravili Mgr. Gachová a Mgr. Vilémová. Všetko sa začalo slávnostným príhovorom, ktorý predniesol Mgr. Michalica. Potom už pokračovali žiaci so svojím programom. Predviedli sa mnohí talentovaní žiaci našej školy svojou recitáciou, spevom, hrou na hudobný nástroj a napokon aj pripraveným divadielkom.

Program bol pestrý, zaujímavý a dostatočne dlhý. Po vyčerpaní posledného bodu sa všetci žiaci pobrali na vytúžené veľkonočné prázdniny.

Andrea Barešová, 9. ročník

Spoločné čítanie v 3. roč.

Aktivity pri príležitosti 190. výročia
narodenia Pavla Dobšinského

Deň Zeme

Dnes je Deň Zeme , a tak ako každý rok i dnes sme ho strávili výnimočne.

V piatkové ráno 20.4.2018 som sa zobudil a slniečko ma hrialo svojimi lúčmi spoza obloka. Myslel som si, že to je deň ako každý iný, no spomenul som si, že je Deň Zeme. Obliekol som si pracovný odev. Nachystal som si motyku, rukavice a telefón. Otec ma s bratom odviezol do školy, za čo som mu veľmi vďačný, lebo to mám ďaleko. Hneď, ako sme prišli do školy, pozerali sme, ako hrajú kamaráti futbal. Deti z prvého stupňa išli zbierať odpadky v obci. Pán zástupca nám povedal, čo máme robiť. Naša triedna pani učiteľka nám rozdelila prácu. Pustili sme sa do upratovania celého školského pozemku aj so šiestakmi. Zobrali sme motyky, elektrickú kosačku, lopaty, hrable a fúriky. Ako prvý začal kosiť Simon, no vystriedali sme sa viacerí. Mojou úlohou bolo vykopať burinu v doskočisku. Keď som už prácu vykonal, pomáhal som Dávidovi O. a Dávidovi J. odvážať burinu na stanovené miesto. Po dobre vykonanej práci sme si zahrali futbal, škoda, že tie hry netrvali aj dlhšie. Neskôr sme sa naobedovali a išli domov.

Deň Zeme bol pre mňa výborný nielen preto, že sme mali dobrý pocit z vykonanej práce, ale aj preto, že sme sa neučili a Zem sa nám odvdáči svojou krásou.

Roman Soják, 5. roč.

Brigáda v parku

Futbalová súťaž Dôvera Cup

Tak ako minulý rok i teraz sme išli 26. apríla na futbalovú súťaž Dôvera Cup do Senice reprezentovať našu školu. Zraz sme mali o 7:30 pred školou. Vyrazili sme o ôsmej hodine v sprievode pána učiteľa telesnej výchovy.

Náš tím tvorilo sedem žiakov: Adrián Vilém, Lukáš Apolen, Roman Soják, Dávid Osuský , Daniel Valla, Simon Haršáni a Patrik Ďurčo, ktorý bol náš kapitán.

Po príchode na štadión sme si obliekli naše dresy. Na ihrisku sa stretlo 13 tímov. Nastúpili sme si do rady a vypočuli pána inštruktora, ktorý nás oboznámil s pravidlami hry. Prvý zápas sme hrali proti Dojču, ktorý sme vyhrali 2:0, úspešnými strelcami boli Lukáš Apolen a Patrik Ďurčo. Nasledoval ďalší zápas proti žiakom zo Štefanova. Podarilo sa nám znova zvíťaziť 3:1. Strelci gólov Patrik Ďurčo, ktorý dal 2 góly a Lukáš Apolen, ktorý vsietil 1 gól. Potom sme mali hodinovú prestávku. Posilnili sme sa a ďalší zápas bol o postup do semifinále proti žiakom zo IV. Základnej školy Senica. Bohužiaľ, tento sa nám nevydaril, prehrali sme 3:0 a chýbal nám 1 bod do postupu.

Nešťastní a sklamaní sme sa zbalili a šli domov. Dorazili sme okolo 12:00. Cestou domov som rozmýšľal, kde sme spravili chybu a veľmi ma to mrzelo a určite i celý tím.

Daniel Valla, 5. roč.

Návšteva divadla v Senici

Včera, 10. mája 2018, sa žiaci našej školy vybrali do Senice. Tu navštívili Regionálnu záhorskú knižnicu a pozreli si anglicko-slovenské divadlo.

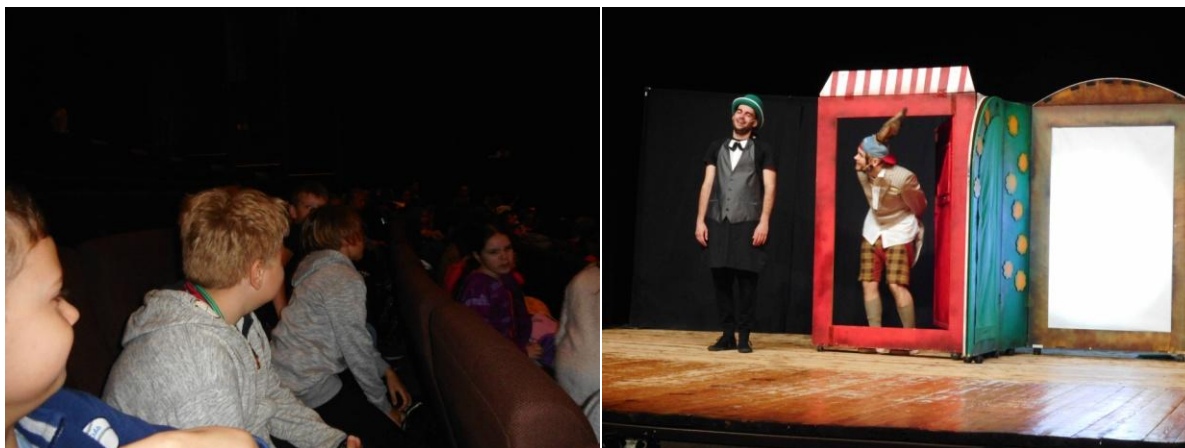
Pani učiteľky nás rozdelili na prvý a druhý stupeň. Zatiaľ čo prvostupniari išli do divadla v kultúrnom dome, druhý stupeň bol v Regionálnej záhorskej knižnici. Dozvedeli sme sa, ako postupovať pri registrácii, aký vysoký je poplatok pre čitateľa, koľko možno mať vypožičanú knihu, aké sú poplatky z oneskorenia. Ale tiež nám pracovníčka knižnice povedala, že táto knižnica vznikla ešte v r. 1936 a v súčasnosti vlastní asi 80 tisíc knižných jednotiek vo všetkých oddeleniach.

Náš deň pokračoval návštevou anglicko-slovenského divadla, ktoré odohrali herci z divadla v Martine. Divadlo malo názov Hrdinovia a hlavný predstaviteľ hľadal ďalších hrdinov, čo sa mu aj podarilo. Herci hovorili striedavo anglicky a slovensky, takže žiaci si mali možnosť precvičiť svoje jazykové znalosti z angličtiny.

Posledným bodom programu bola krátka návšteva nákupného centra Family, kde si žiaci vyskúšali nakupovanie bez rodičov a za svoje peniaze. Po pol hodine už všetci spokojní sedeli v autobuse a vydali sa na cestu späť.

Tento deň si žiaci užili, okrem kultúrneho zážitku z divadla získali aj cenné informácie v knižnici. Doma rodičom mnohí rozprávali o tomto skvelom dni, na ktorý určite tak skoro nezabudnú.

Daniel Valla, 5. ročník

Návštevníci a herci Martinského divadla

V Regionálnej záhorskej knižnici v Senici

Tuli zóna

Princezná Sabinka

Pohybom ku zdraviu

Aj naša škola sa dňa 11.5. 2018 pripojila k aktivitám tohto svetového dňa „Pohybom ku zdraviu“ maratónom aerobiku, do ktorého nastúpili všetci žiaci našej školy, dokonca aj niektorí učitelia. Celá aktivita trvala 2 hodiny.

Najprv sme sa rozcvičili a pani učiteľka Vilémová nám ukázala aj niektoré tanečné kroky. Po krátkej rozcvičke to celé začalo. Cvičili sme cviky na rozhýbanie hlavy, rúk a nôh. Niektoré prvky boli veľmi ťažké, čo som nezvládol, vynechal som. Niektorí žiaci aj padli na zem, lebo sa im poplietli nohy. Ja a moji kamaráti sme sa začali smiať, až sme tiež popadali ako hnilé hrušky. Po prvom kole prišla prestávka. Keď sme sa občerstvili, začalo druhé kolo. V druhom kole som vypadol, lebo sa mi nedarili kroky. Potom som sa išiel naobedovať a z obeda som mohol ísť domov. Ale išiel som sa pozerať, ako cvičia ôsmaci a deviataci. Napokon som išiel s ujom Radkom k babke.

Nikdy na ten zážitok nezabudnem. Bola to veľká zábava a aj mi to dalo veľa energie.

Richard Haramia, 5. roč.

Cvičili chlapci i dievčatá

Záhorácka olympiáda – Gbely

Dňa 17.5. sa sedem žiakov našej školy spolu s pánom učiteľom Michalicom zúčastnilo 11. ročníka Záhoráckej olympiády v Gbeloch.

Podujatie malo veľmi dobrú úroveň od otvorenia až po samý koniec, len počasie veľmi neposlúchalo, a tak sa niektoré časti konali v telocvični.

Našu školu reprezentovali: L. Apolen, 5. roč., V. Burdová, 6. roč., L. Jurášová, 7. roč., J. Matalíková, 7. roč., K. Matalíková, 7. roč., J. Mihalovič, 7. roč., L. Malík, 8. roč. Napriek tomu, že počasie veľmi neprialo, naši súťažiaci sa nevzdávali a dostavili sa aj úspechy:

V. Burdová – 2. miesto v behu na 800 m

L. Jurášová – 2. miesto vo vrhu guľou

K. Matalíková – 2. miesto v behu na 60 m, 3. miesto v behu na 300 m

J. Matalíková – 3. miesto v skoku do diaľky.

Spomínaným súťažiacim srdečne blahoželáme a držíme palce do ďalších súťaží, ktoré ich ešte v tomto školskom roku čakajú.

Terézia Grancová, 7. roč.

Majstrovstvá okresu Senica v atletike

V poslednom období sa našim žiakom darí v športových súťažiach. Opätovne sme sa zúčastnili Okresnej olympiády v Senici, ktorá sa konala 28.5.2018 a nebolo tomu inak ani teraz .

Našu školu na tomto podujatí reprezentovalo šesť žiakov. Dievčatá hneď po príchode išli behať šesťdesiatku, v rozbehu sa im darilo a postúpili do finále, kde Karolína Matalíková skončila prvá a jej sestra Justína hneď za ňou, druhá.

Potom sme my dvaja s Ľubom Malíkom behali na 1000 m. Behali sme päť kôl a zo začiatku to vyzeralo, že obsadíme posledné miesta. Všetko sa však zmenilo po treťom kole a začali sme sa posúvať dopredu. Skončili sme napokon na 2. a 3. mieste. Nedarilo sa nám však v hode kriketovou loptičkou.

Laura Jurášová vo vrchu guľou obsadila 1. miesto a urobila sebe aj nám obrovskú radosť. V osemstovke súťažila aj Viktória Burdová, ktorá sa tiež umiestnila v tejto disciplíne na 2. mieste.

V tomto školskom roku sme si akosi zvykli, že súťažiaci sa vracajú z pretekov ovenčení medailami, držíme im palce a nech im to vydrží čo najdlhšie.

Juraj Mihalovič, 7. roč.

J. Mihalovič, L. Jurášová, V. Burdová, K. Matalíková, J. Matalíková, Ľ. Malík

Lakšárska 11

Už 12. ročník Lakšárskej jedenástky sa konal 19. mája. Prišlo 277 účastníkov. Účastníci boli z našej obce, z Bratislavy, okolitých dedín i z Rakúska. Neprišli iba ľudia, ale aj psi, ktorých bolo veľa.

Zapísať sme sa mohli od 8.00 až po 10.00 hodín. Po trase boli stanoviská, na ktorých sme dostali pečiatky. Prvé stanovisko bolo po ceste na Červený rybník, ďalšie na chate pri rybníku, kde sme si mohli opekať, občerstviť sa, pozrieť si chránenú krajinnú oblasť Červený rybník a pokračovať ďalej. Predposledné stanovisko sa nachádzalo na Šišulákoch, posledné u nás na úrade. Tu boli už pripravené diplomy pre všetkých účastníkov a drobné upomienkové darčeky. Žiaci našej školy vyhrali najväčšiu skupinu, pretože išli spoločne so

Slniečkami. Statočne sa počas celej cesty držala aj Esterka, ktorá je ešte škôlkarka, hoci jej na záver pomohla aj Dora, pes našej pani učiteľky.

Po prekonaní 11 km sme sa mohli občerstviť cigánskou pečienkou i čapovanou kofolou a starší aj alkoholom. Myslím si, že si tento deň všetci naplno užili. Nie je nič lepšie na odpočinok ako prechádzka v prírode s rodinou, kamarátmi, spolužiakmi... Už sa tešíme na ďalší ročník.

Aneta Vallová, 7. roč.

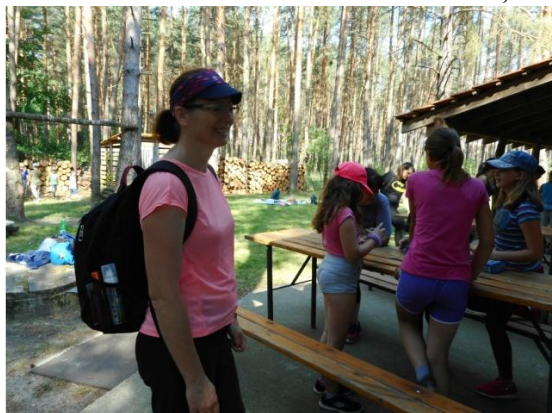
Deň detí na chate

Dňa 1.6. sa každý rok u nás v škole oslavuje Medzinárodný deň detí, ktorý pre nás pripravuje Poľovnícke združenie Lakšárska Nová Ves.

Tento raz bol spojený s účelovým cvičením – ochranou prírody a človeka a mal nasledovný priebeh: o ôsmej hodine prišli pani učiteľky a spolu sme vyrazili na poľovnícku chatu. Na chate sme sa rozdelili do tímov. Žiaci si povyberali farebné guľôčky. Tímov bolo 6 - biely, čierny, červený, zelený, modrý a žltý. Súťažili sme v rôznych disciplínach. V septembri sme si naučili teóriu, teraz sme to absolvovali prakticky. Náš tím bielych sa umiestnil na prvom mieste. Ďalej si každá trieda vybrala žiakov, ktorí pod dozorom poľovníkov súťažili v strieľaní z malokalibrovky. Naša trieda sa umiestnila na druhom mieste. Moji spolužiaci sa umiestnili aj ako jednotlivci. Napokon bolo vyhodnotenie celého dňa, ocenené boli tímy s najväčším počtom bodov, ale aj najlepšie strelci.

Za odmenu nám páni poľovníci uvarili skvelý guláš. Spokojní a s plnými žalúdkami sme sa vrátili domov, bol to pekný ale aj náročný deň.

Aneta Vallová, 7. roč.

Oslava MDD na poľovníckej chate

Deň detí v škole

V pondelok, 4. júna nám vedenie školy pripravilo ďalší Deň detí, teraz v škole.

Prišli animátori s atrakciami. Takmer všetky boli nafukovacie. Cieľom prvej atrakcie bolo dostať sa v nafúknutej guľi cez dráhu. Druhá bola o sile. Žiaci si opásali okolo seba elastický povraz a snažili sa čo najďalej dostať. Ďalšia bola veľmi vtipná. Na nafukovacích kameňoch museli žiaci udržať rovnováhu a palicami zhodiť spoluhráča. Predposledná bola o futbale. Loptou sme sa museli triať do košov. V poslednej sa skladali veľké puzzle. Celý deň sme si užili aj s hudbou, o ktorú sa postarala Mgr. Vilémová. Niektorí žiaci hrali aj loptové hry – futbal a volejbal a malé tanečníčky využili hudbu na precvičovanie svojho programu z tanečného krúžku.

Sme radi, že nám pani riaditeľka takto spríjemňuje posledné dni v škole. A okrem toho všetkého sa každému žiakovi ušla aj nejaká sladkosť.

Aneta Vallová, 7. roč.

Siedmačky v boji s guľou

Meranie sily na nafukovacej dráhe

Divadlo Rumcajs

Neverím! V utorok som prišla do školy a nemala som dobrú náladu. Ale hneď mi ju moji kamaráti zlepšili dobrou správou.

Úplne som na to zabudla, vypadlo mi to z hlavy. Chcete aj vy počuť tú novinku? Ako pubertálne dieťa som sa najprv zhrozila. Prídu herci a zahrajú nám divadlo. Väčšina pubertiakov je oprsknutých, najradšej by mali pokoj, ale prečo sa neuliat' z geografie? Hlavne, keď sme mali písať písomku. Po druhej hodine sme si zobrali stoličky a pomaly sa presunuli do telocvične. Veru, žiakov tam bolo strašne veľa. A už sa to začalo! Na začiatok nás privítali peknými slovami a my sme im zatlieskali, aby sa im lepšie hralo. Aby dej nebol fádny, občas herci pustili pesničku. Divadlo bolo o Polepetkovi, chlapcovi, ktorý všetko poplietol. Mamička ho poslala, vydal sa do sveta, kde stretol zlého Rumcajsa. Neskôr stretol krásnu, múdru princeznú Arabelu, ktorú prezýval Aquabela a zamiloval sa do nej. Veď, ktorý chlapec by sa nezamiloval, bola naozaj krásna a múdra dievčina. Malým prvostupniarom sa to zdalo veľmi smiešne. Dokonca aj učitelia sa smiali až boli červení.

Som rada, že som sa tohto divadla zúčastnila. Pohľad na malé deti, ktoré sa smejú je určite pekný. Hercov sme ocenili silným potleskom a so sklonenými hlavami a smutnou tvárou išli sme naspäť hore do svojich tried. Divadlo hodnotím pozitívne, bolo to príjemné spestrenie dňa.

Barbora Drinková, 9. roč.

Scénka z divadla

Divadlo Rumcajs

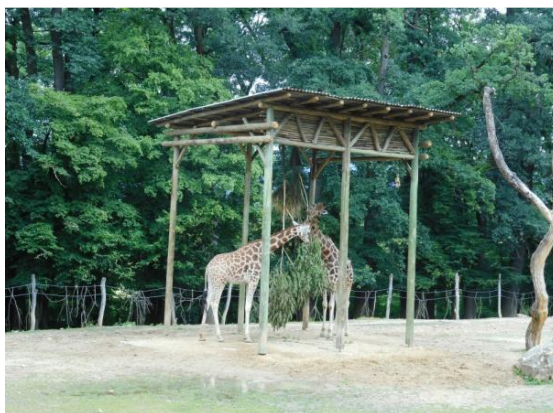
Školský výlet

Dňa 12.6.2018 sa uskutočnil dlho očakávaný koncoročný výlet do Zlína. Zúčastnili sa ho žiaci prvého stupňa a aj naša piata trieda a pani učiteľky.

Zraz sme mali pred školou o 6.50 hod., kde nás čakal autobus. Pani učiteľka zozbierala pasy, aby sme ich nestratili a skontrolovala, či sme všetci. Potom sme vyrazili. Cesta bola dlhá, ale ubehla nám rýchlo, lebo sme boli v očakávaní, čo všetko zažijeme. Po príchode do Lešnej prišiel za nami sprievodca, ktorý bol veľmi milý a previedol nás zoologickou záhradou a porozprával nám zaujímavosti o zvieratách. Pokračovali sme návštevou zámku, kde sme sa rozdelili na dve skupiny. Prvá skupina išla na prehliadku zámku a druhá sa zatiaľ občerstvila. Usmievavá pani nám porozprávala o histórii i súčasnosti zámku, celá prehliadka trvala asi pol hodiny. Potom sme pokračovali v ZOO, kde sme pozerali niektoré zvieratá, ktoré sme pred tým nestihli. A tak sme sa dostali až na koniec ZOO, kde sa nachádzal labyrint. Samozrejme, že sme ho museli vyskúšať. Zakúpili sme si vstupenky v podobe žltých náramkov. Napokon sme sa všetci odviezli vláčikom až na samý začiatok ZOO. Tam sme už len prestúpili do nášho autobusa, ktorý nás zaviezol späť ku škole.

Po príchode bolo vidieť na tvárach všetkých žiakov, že si výlet užili, tak ako aj ja. Tento výlet sa mi vryl do pamäti a budem naň dlho spomínať.

Laura Cingelová, 5. roč.

Prvostupniari v ZOO Lešná

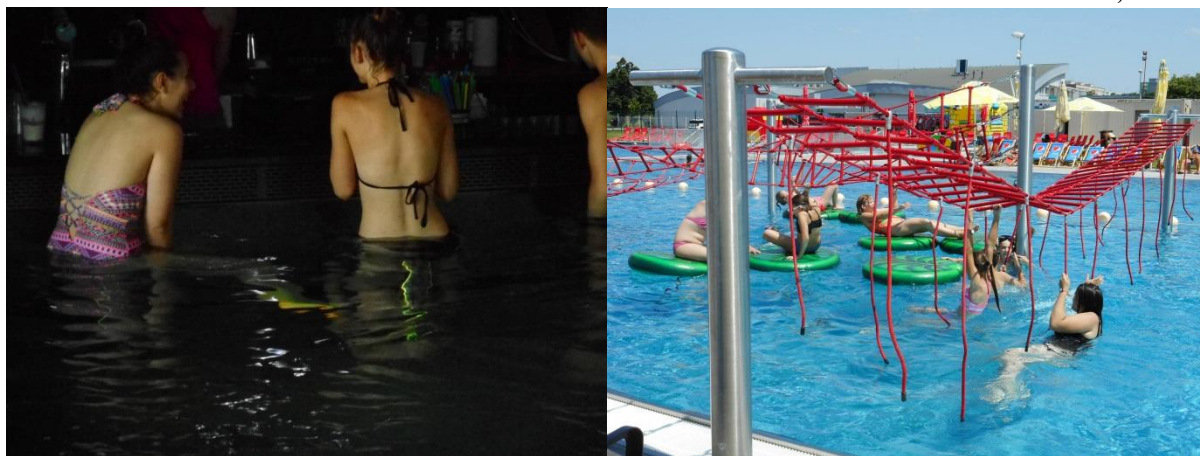
Výlet do Trnavy

Dňa 19.6.2018, t.j. utorok sme sa my, žiaci druhého stupňa, vybrali aj s pedagógmi na výlet do Trnavy.

Išli sme objednaným autobusom, ktorý nás čakal priamo pred školou. Najprv nás pani učiteľka Stanovská zrákala, a hneď sme si bežali sadnúť do autobusu. Cesta bola super, smiali sme sa a čo bolo hlavné, nikomu nebolo zle. Trvala približne hodinu aj pol aj s komplikáciami. Konečne! Prišli sme na parkovisko a pešo sme išli cez Trnavu do múzea. Pán zástupca Mgr. Marek Michalica dbal na bezpečnosť všetkých žiakov. Múzeum bolo pekné, dokonca sme sa dozvedeli veľa nových informácií a popozerali sme si kamene, minerály, zvieratá, ľudovú keramiku, starodávny nábytok a iné vystavené veci. V Trnavskom múzeu je najviac vystavených zvonov. Užili sme si to, ale aj tak najviac detí sa tešilo na trnavský aquapark. Rozdelili sme sa na dve skupiny. S pani učiteľkou Zuzanou Vilémovou išli deti do nákupného centra, City Aréna. Ostatní žiaci s pani učiteľkou Stanovskou a s pánom zástupcom sa vybláznili vo vode a na tobogáne. Keď už bol čas, cez Trnavu išli neplavci pešo k autobusu. Boli sme tam prvý alebo druhýkrát v živote, tak sme nepoznali cestu. Ale dobrí ľudia sa nájdú a s úsmevom nám poradili. Už nás nohy boleli a bolo nám teplo zo slnka. Nastúpili sme do autobusu a pán šofér nás zaviezol do druhého nákupného centra. My sme mali už nakúpené, ale hladní sme boli ako vlci.

S plnými bruchami sme nastúpili a vydali na cestu domov. Na začiatku sme mali menšie komplikácie s dopravou, ale nakoniec sme sa domov vrátili živí a zdraví. Bol to náš, deviatacky, posledný výlet. Hádám, že aj na strednej bude tak super ako tu. Budú mi všetci chýbať, či už učitelia, alebo žiaci.

Barbora Drinková, 9. roč.

V aquaparku a v múzeu

Hľadáme nových olympionikov – Trnava

Dňa 6.6.2018 sa naša škola zúčastnila bežeckej súťaže v Trnave. Zúčastnili sa jej: Lukáš Apolén, 5. roč., Viktória Burdová, 6. roč., Karolína Matalíková a Justína Matalíková, 7. roč.

Súťažilo sa v 3 disciplínach a to v behu na 60 metrov, 600 metrov a 1000 metrov. Lukáš Apolén súťažil v behu na 60 a 100 metrov, Viktória Burdová súťažila v behu na 600 metrov, Karolína Matalíková súťažila v behu na 60 a 600 metrov, Justína Matalíková v behu na 60 metrov. Pri vyhodnotení sa naša škola opäť nestratila:

Viktória Burdová obsadila pekné 1. miesto v behu na 600 metrov,

Karolína Matalíková 2. miesto v behu na 60 metrov,

Justína Matalíková 3. miesto v behu na 60 metrov.

A tí, čo sa umiestnili, zároveň postúpili na celoslovenské majstrovstvá v Dubnici nad Váhom.

No, a keď súťaž skočila, so šťastnými tvármi sa naši bežci vracali domov. Bodaj by aj nie, veď v tomto školskom roku nám naozaj urobili veľa radosti. Srdečne gratulujeme!

Aneta Vallová, 7. roč.

Viktória Burdová – 1. miesto/ beh 600 m

K. Matalíková . 2. Miesto,
J. Matalíková – 3. miesto/ beh 60 m

Reprezentanti školy – Lukáš Apolén, Viktória Burdová,
Justína Matalíková, Karolína Matalíková

Snehulienka pre škôlku

Dňa 11. 6. 2018 žiaci z hudobno-dramatického krúžku zahrli divadielko Snehulienka a 7 trpaslíkov pre žiakov MŠ. Predstavenie sa odohralo v kultúrnom dome. Všetci sme boli nachystaní presne na desiatu hodinu. Len, čo sa škôlkari usadili, mohlo sa začať. Divadlo bolo zaujímavé tým, že do deja bolo zapojené aj celé obecnstvo. Napríklad pomáhali ukryť Snehulienku pred macochou, alebo spievali a tancovali s trpaslíkmi. Na konci divadelného predstavenia sme si spolu všetci zatancovali na Snehulienkinej svadbe.

Deťom sa divadlo tak páčilo, že ani nechceli ísť späť do škôlky. Preto sme im sľúbili, že aj nabudúce pre nich pripravíme zaujímavú rozprávku.

Za odmenu nám pani učiteľky zo škôlky dali zmrzlinu, čo bolo v tom neskutočnom teple úplne fantastické.

Aneta Mlynarčíková, 8. roč.

Školu opúšťajú ďalší absolventi

Na záver školského roka sa so školou, učiteľmi, žiakmi a ostatnými zamestnancami rozlúčia ďalší naši absolventi – žiaci deviateho ročníka.

Aj keď teraz hovoria, že sa nemôžu dočkať konca školského roka, predsa to nebude pre nich až také jednoduché. Napriek všetkému, čo sa počas povinnej školskej dochádzky udialo, lebo neraz to veru nevyzeralo ideálne, želáme im, aby sa im dobre darilo na nových školách, kde sa znova stanú tými najmladšími – prvákmi, aby sa im darilo aj v ďalšom živote. Školu opúšťajú:

Adriana Balážová, Andrea Barešová, Adrián Danihel, Barbora Drinková, Jakub Kovár, Peter Sova.

Určite nám budú chýbať a často ich spomenieme:

Adrianu, ako veľkú herečku, pracovala v hudobno-dramatickom krúžku, zúčastňovala sa všetkých programov

Andreu, dosahovala dobré vyučovacie výsledky

Adriána, bol kamarátsky, ústretový, ochotný pomôcť

Barboru, dosahovala v triede najlepšie vyučovacie výsledky, reprezentovala školu, písala do Občasnika

Jakuba, so školou sa veľmi nekamarátil, ale zvládol to.

Peter, tiež bol radšej doma, ale tiež školu napokon ako – tak absolvoval☺

Ľubo Malík do triedy síce momentálne nepatrí, ale je končiacim žiakom, bol reprezentantom školy v mnohých športových súťažiach, písal básne, mal veľa kamarátov.

Podstatné je, že všetci sa dostali na svoje vysnívané školy a spolu s nimi dúfame, že sa im ich aj podarí absolvovať.

Veľa šťastia želáme, deviataci a niekedy dovidenia!

Vlasta Kubincová

Adriana Balážová, Barbora Drinková, Andrea Barešová, Adrián Danihel, Peter Sova, Jakub Kovár

Práce žiakov

Lakšárski štvrtáci

Lakšárski štvrtáci
to sú veľkí vrtáci.

Chlapci veľa vymýšľajú,
cez prestávky sa naháňajú.
Dievčatá sa dobre učia,
dobrými známkami chlapcov mučia.

Jonatán je mozog triedy,
všetky súťaže vyrieši vždy.
Adamko je dobrý kamarát,
jeho písmo ľahko rozoznáš.

Adrián vždy veľmi keca,
všetci nad ním krčia pleciami.
Kristián sa rád zabáva
a pritom rukami zamáva.

Máme zhodu mien
o Dávidoch písať chcem.

Jeden sa stále smeje
a ten druhý ypsilony písať nevie.

Marek ten má trojky rád,
ale písomku nenapíše tak či tak.
Lukáš veľmi vymýšľa.
A tie naše baby
sú vždy bez nálady.

Natálka si kreslí
a na úlohy veľmi nemyslí.
Kajka naša tanečníčka,
má pekné červené líčka.

Sárka to je modelka
chýba jej len kabelka.
Druhá Sárka je speváčka,
spieva za Lakšárske Slniečka.

A Viki svoj talent delí

medzi klavír a jej kresby.
Naša pani učiteľka,
tá bystrú hlavičku má,
občas ju z nás bolieva.

My štvrtáci máme ešte veľa práce,
tak nám všetci držte palce!

Kolektív 4. ročníka

Jazero

Na Lakšárskom jazere,
tam sa každý usmeje.
Pod'me všetci dokola,
bude tuná zábava.

Naše krásne jazero
je ako veľké zrkadlo.
Odráža sa na ňom slnko,
čosi pri ňom žblnklo.

Žabka, rybka či kačička,
chodievam sem od malička.

Postavím sa ku brehu,
na háčik dám návnadu.

Už hrá svrček na husličky,
žabka skočí do vodičky.
Rybky sem a rybky tam,
ja vás všetky pochyťam.

V diaľke počuť spev vtáčikov,
pod listami šepot slimáčikov.
Šepkajú si, že máme krásne jazero,
pri ktorom býva veselo.

Daniel Valla, 5. ročník

Otec **Charakteristika osoby**

Možno nasledujúca veta bude znieť tuctovo, keď poviem, že môj otec je pre mňa najdôležitejšou osobou v živote, ale je to tak.

Volá sa Peter Gach, možno nemá všetky kľúče, ale pre mňa ho má vždy. Hoci nie je najmladší, stále je však fešák. Má 178 cm. Už 10 rokov pracuje v kamiónovej doprave na prepravu tovaru.

Má krátke čokoládové vlasy, oči ako oriešky, keď sa na mňa pozerá, ústa, nos a uši súmerné k tvári. Je plnoštíhlejšej postavy, ležernej chôdze.

Je milý, skromný, pracovitý, rád pomôže. Jeho najobľúbenejšia farba je modrá, lebo hovorí, že je dobrá. Rád spoznáva krajiny azúrového mora a jasnej oblohy. Futbal bol jeho koníčkom donedávna, teraz je už len fanúšikom a rád si so mnou zahrá stolný tenis a bedminton. Má rád rýchlu jazdu a nedodržiavanie dopravných predpisov.

Môžem povedať, že aj napriek niektorým chybám patrí môj otec medzi tých najlepších o akých viem. Dúfam, že je, aj bude na mňa hrdý tak, ako ja na neho.

Patrícia Gachová, 6. roč.

Nečakaný hosť

Bývam v rodinnom domčeku na kraji dediny. Okolo domu je veľká záhrada, v ktorej trávim veľa času.

Jedného pekného rána som sa zobudil a už cez oblok som videl na našom udržiavanom trávniku čierne kopčeky. Hneď som vedel, že je to nečakaný hosť, ktorý navštívil našu

záhradu. Áno, bol to krtko. Utekal som to oznámiť oteckovi. Ten sa ihneď pustil s krtkom do boja. Nebolo to však také ľahké. Krtko sa len tak nedal, bol veľmi vytrvalý. Po úpornom boji sa podarilo krtka z našej záhrady odplašiť.

Odvtedy nás krtko už nepočul svojou návštevou. Všetci sa tomu veľmi tešíme.

Šimon Dojčan, 6.roč.

Môj brat

Môj brat sa volá Michal. Dobre si s ním rozumiem. Keď niečo neviem, tak mi pomôže a poradí.

Michal meria 150 cm. Tento rok bude mať 13 rokov. Všetci hovoria, že je na svoj vek dosť vysoký. Jeho postava je štíhlejšia. Okrúhlu tvár zdobia tmavohnedé nakrátko ostrihané vlasy a modré oči. Nos, uši a pery má primerané tvári. Keď sa usmeje, vidno dva rady zubov. Narodil sa v ten istý deň ako ja, ale sa nepodobáme ako vajce vajcu. Najradšej nosí rifle a mikinu so zipsom. Rád hrá so mnou futbal. Keď je vonku pekne, chodí sa bicyklovať. Čo sa týka jedla, obľubuje mäsité i múčne pokrmy. Každé ráno vstáva skôr z postele a zobudí ma. Vždy sa teší nielen do školy, ale aj na letné prázdniny. Keď dostane horšiu známku, snaží si ju opraviť.

Vzťah s bratom mám výborný, na žiadneho iného by som ho nevymenil. Je to múdry, milý a pekný chlapec.

Andrej Velický, 6. roč.

Ako som sa dostal ku knihám

Maminka mi povedala,
že keď bola ešte malá,
všade s knižkou chodievala.

Keď ma ešte v brušku mala,
knihy rada voniavala,
preto ich mám rád aj ja.

Aj môj tato premilý,
nezaspal by bez knihy.
Od mala ich číta rád,
knihovníkom chcel sa stať.

Knihy máme doma rôzne,
poučné i dobrodružné,
rozprávky aj romány,

vyberám si podľa nálady.

V každej knihe ukrýva sa
iná, nevídaná krása.
Rozprávkový hrdina
rôzne dobrodružstvá zažíva.

Piráti a moreplavci,
princezné i hrozní draci,
rytieri i detektívi,
všetko prežívam s nimi.

Ako moja mamina,
chodievam všade s knihou i ja.
Kniha to je veľký dar,
každý by ju čítať mal.

Adam Vilem, 4. ročník

Kto je Viky?

Viky je 11- ročné dievča. Má mierne nízku a drobnú postavu. Dlhé nohy jej siahajú až k zemi a vždy, keď sa pustia do chodu alebo behu, sú rýchle a vyrovnané. Chôdzu má rýchlu a nekolísavú. Na sto percent by vás predbehla aj v spánku.

Toto dievča má podobný štýl obliekania ako ja. Nosí legíny a rifle, kratšie tričká a nejakú sivú mikinu prehodí na svoje drobné ramená v núdzi. Obľubuje tyrkysovú farbu. Vlastní tenší hlások, ktorý znie veľmi priateľsky a sympaticky. Vystihuje celú jej osobnosť, teda okrem jej úsmevu. Úsmev na tvári Viky je vidieť veľmi často a som za to rada. Niekedy sa síce hádame, ale mám ju veľmi rada.

Viky má anjelsky modrosivé očka. Menšie ušká sú schované pod jej vlasmi, ktoré sú dlhé, hnedé a trochu kučeravé, siahajúce až po koniec chrbta. Na tvári má drobné znamienka krásy a väčšie, popraskané pery. Má štíhly krk, ramená, ruky i nohy. Jednoducho je celá štíhla, hoci si to nechce priznať.

Viky veľmi miluje hudbu. Trochu to využila a chodí do ZUŠ, kde využíva svoj tanečný talent. Je veľmi šikovná a nevzdáva sa v tom, čo robí. Je to veľmi trezlivé a snaživé dievča.

Viky má veľmi veľa kamarátov, ktorí ju každodenne podporujú. Je to veľmi milá, úžasná, krásna, múdra a jedinečná kamarátka, akú môžete mať.

Ďakujem za to, že som ju stretla. Bez nej si môj život už neviem predstaviť.

Viktória Kabarcová, 6. roč.

Nečakaný hosť

Pondelok. Zimné ráno a zasa do školy.

Zababušená otváram dvere a až som sa zľakla. Na rohožke pred dverami na mňa pozeral rozospatý, uzímený psík. Jeho očka boli vystrašené, smutné a zdá sa, že ani nevedel, prečo sa ocitol práve tu.

Kričala som: „Mamííí, je tu nejaký psík a neviem ani komu patrí. Čo teraz?" Bol to malý jazvečík a vôbec som netušila, či by mohol byť. Napadlo mi, že sa mohol stratiť alebo ho niekto, kto sa oňho nechce starať, len tak vyhodil von. Chceli sme ho odohnať, ale ani sa nebránil a nemal chuť niekam ujsť. Mamina povedala: „No nič, ty musíš ísť do školy a nechaj psíka tak, možno na teba počká." Povedala som: „Ale mami, veď my sme chceli psíka, nemôžeme si ho nechať?" V škole moje myšlienky patrili malému psíkovi. Tešila som sa domov, či ho tam zasa uvidím.

Dali sme vyhlásiť, že sa stratil psík, vylepili plagáty, prešlo pár dní a stále sa nikto nehlásil. Tatino povedal, že si ho môžeme nechať.

Ani neviem tú radosť opísať. Boli sme aj s bratom stále pri ňom, hrali sa a bláznili. Veď sme si chceli nájsť psíka a on si našiel nás. Už nemal tie smutné očka, ako keď som ho videla prvý raz.

Patricia Gachová, 6. roč.

Želáme vám všetkým pekné prázdniny a dovolenky!

P.S.: Nechceme vás strašiť, ale už teraz sa tešíme opäť v septembri ☺